

Ralph Erskine

Achtste preek. Romeinen 12:12. "Volhardt in het gebed."

De voortreffelijkheid en de kracht van het gebed.

Ik herinner mij, dat een zeker schrijver het gebed "de duif der ziel" genoemd heeft. En waarlijk het gebed is als een snel vliegende duif, die door elke rechtvaardige Noach uit de ark zijns lichaams wordt uitgelaten, opdat zij met een olijftak des vredes moge wederkeren. Een gelovig gebed keert nooit ledig weder, daarom zijn zij er het best aan toe, die volharden in het gebed.

V. Het vijfde punt dat wij hebben voorgesteld was, te spreken over *de voortreffelijkheid van het gebed*.

Het zou genoeg zijn als wij u aantoonen, dat het een plicht is, die in elk opzicht geschikt is, om de heerlijkheid Gods en de zaligheid van mensen te bevorderen.

1. Het is gepast om de eer en de heerlijkheid Gods te bevorderen: (Psalm 50:15) "Roept mij aan in de dag der benauwdheid; Ik zal er u uithelpen, en gij zult Mij eren ;" en in diezelfde Psalm: "Wie dankoffert, die zal Mij eren." Het gebed is een hem de eer geven, die men aan Zijn Naam verschuldigd is.

- Hierdoor verheerlijken wij Zijn Wezen, want door het gebed erkennen wij, dat Hij het oorspronkelijk Wezen is, de Fontein van alles wat is.
- Hierdoor verheerlijken wij Zijn soevereiniteit, wanneer wij op niets aanspraak maken, zonder dat Hij verlof geeft.
- Wij verheerlijken Zijn volstreckte macht en onafhankelijkheid, wanneer wij tot hem en tot niemand anders bidden.
- Hierdoor verheerlijken wij Zijn oneindige goedheid, dat, hoewel Hij reeds zo veel eeuw Zijn weldadigheden over Zijn schepselen heeft uitgegoten, Hij nog steeds even rijk is over allen, die hem aanroepen.
- Hierdoor verheerlijken wij Zijn alomtegenwoordigheid en alwetendheid, gelovende, dat Hij in het verborgen ziet en onze harten kent, wanneer wij met hem pleiten over zaken, die niemand ter wereld weet.
- Hierdoor verheerlijken wij Zijn algoezaamheid, om alle schepselen te verzadigen, zonder dat Hij er iets door vermindert.
- Hierdoor verheerlijken wij Zijn wijsheid, dewijl wij ons onderwerpen aan Zijn wil en neerleggen bij Zijn beschikking.
- In één woord, hierdoor verheerlijken wij Zijn waarheid en getrouwheid, in ons gebruik maken van de beloften welke Hij aan deze plicht des gebeds heeft gedaan, dat wij hem zullen vinden, zo wij hem waarlijk zoeken. Een plicht die zodanig strekt om God te verheerlijken kan niet anders dan een zeer voortreffelijke plicht zijn.

2. Het is een plicht, die gepast is om de gelukzaligheid der mensen te bevorderen. Het is een plicht, die soms voor het geheel van de godsdienst wordt genomen, zoals die alles omvat. Daarom staat in het Oude Testament geschreven: (Joël 11:32) "Al wie de Naam des Heeren zal aanroepen zal behouden worden," en wordt dit in het Nieuwe Testament herhaald: (Romeinen 10 :13) "Want een iegelijk, die de Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden."

- Het is een plicht, die in elk opzicht gepast is, voor de staat van ieder mens. Het is een plicht, die past bij de staat van onschuld, het is zulk een natuurlijke plicht, dat het de plicht van Adam zou zijn geweest, al was hij nooit gevallen.
- Het is gepast voor een staat van afhankelijkheid, om de God van ons aanzijn, de goedertierenheden van onze onderhouding en bewaring te erkennen.
- Het is gepast voor een staat van behoefte om voorziening van onze behoeften te bidden, om barmhartigheid te smeken, die ons alleen onderstand kan geven.
- Het is gepast voor een staat van zonde, onze ongerechtigheden te belijden en vergeving te vragen aan de Heere tegen wie wij gezondigd hebben.
- Het is gepast voor een staat van genade de vrijheid te verheerlijken van die goedheid, die zich over ons ontfermd heeft.
- En het zal gepast zijn voor de staat der heerlijkheid, dat edel deel van het gebed, lof en dankzegging op te offeren aan hem, die ons heeft lief gehad en ons gewassen heeft in Zijn bloed. Is nu iets in zoverre het gepast is, ook niet in zoverre voortreffelijk?

Deze twee overwegingen zouden genoeg zijn om de voortreffelijkheid van het gebed aan te tonen, Maar om meer in bijzonderheden af te dalen, zal ik u de voortreffelijkheid van het gebed voorstellen:

1. Uit Zijn natuur, en
2. uit Zijn kracht.

1. De voortreffelijkheid van het gebed zal blijken uit deszelfs natuur, waartoe u de volgende bijzonderheden moet overwegen.

(1) Het gebed is een onmiddellijk aanspreken van God, een zich rechtstreeks tot hem wenden. Wat een verbazingwekkend gezicht zou dat zijn, als men zag, dat een gering persoon zijn weg koos midden door een groot leger met een generaal, officieren en kapiteins, die zich in twee rijen schaarden om hem door te laten, en met hoeveel tmeer verwondering zou men hem aanzien, wanneer men zag, dat de koning zelf, met minzaamheid en vriendelijkheid op zijn gelaat afgetekend, zich gereed maakte hem te ontvangen, als hij de koninklijke tent naderde. Zo is het met hen die tot God bidden. Wat een grote en uitnemende zaak is het voor u, die maar een gering persoon, een man of vrouw, zijt, in de tegenwoordigheid van Engelen, Archangelen, Cherubijnen en Serafijnen, en de ganse overige hemelse heerschaar rondom hen, toegelaten te worden, met vertrouwen te naderen, om tot de Koning van deze machten te spreken en met vrijmoedigheid tot de troon der genade te komen, om barmhartigheid te verkrijgen en genade te vinden. Hierom wordt het gebed *een opheffen der ziel, een spreken tot God* genoemd. (Gen. 18:27). "Ziet toch, ik heb mij onderwonden te spreken, tot de Heere, hoewel ik stof en as ben." Zij hebben een dwaas begrip van het gebed, die menen dat het alleen bestaat in een opeenhoping van smekingen; nee, het is een omgaan met God, een spreken met hem van aangezicht tot aangezicht. Wij hebben door een Geest toegang tot den Vader, en wanneer wij bij Hem zijn, dan is deze onze gemeenschap ook met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus. Deze eer hebben al de heiligen, tot God te naken, en dat God tot hen naakt (Jak. 4 : 8).

(2) Het gebed is de hoogste werkzaamheid van onze ziel en al haar krachten. Gelijk de ziel hier werkzaam is omtrent het beste Voorwerp waarop het geloof, de liefde, de hoop, of de begeerte zich kan vestigen, zo ook zijn in deze plicht van het gebed al de vermogens der ziel krachtig werkzaam. Het verstand ziet de heerlijke eigenschappen en volmaaktheden van de grote

Jehovah; de wil omhelst Hem als het hoogste Goed. "De Heere is mijn Deel, zegt mijn ziel, daarom zal ik op Hem hopen." De genegenheden zijn krachtig op Hem gezet: "Wie heb ik nevens U in den hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde. Het oordeel, als de weegschaal van de geest, weegt de waardij en de waarde van dit voorrecht, zeggend: "Welgelukzalig is het volk, diens God de Heereis." Het geheugen is werkzaam omtrent de zonden, die beleden; de behoeften, die vervuld; de goedertierenheden, die erkend; en de beloften, die als pleitgrond voorgesteld moeten worden. Alle de vermogens der ziel aldus tezamen met God werkzaam zijnde, dat is wat de Schrift noemt: *een verenigen van het hart om de Heere aan te roepen en een zoeken van hem met ons ganse hart.*

Deze edele oefening der ziel in het gebed verkondigt zekerlijk de voortreffelijkheid van deze plicht.

(3) Het gebed is een plicht, die zowel door al de andere plichten van de godsdienst, als door al de zaken des levens heenloopt. Wij moeten niet lezen zonder bidden, niet horen zonder bidden, geen avondmaal houden zonder bidden; wij mogen van het gebed zeggen wat de Apostel van de liefde zegt: *het vergaat nimmermeer.*

(4) Het gebed is het door God aangewezen middel om al onze zegeningen te verkrijgen. Gelijk het de eer en de voortreffelijkheid van de plicht van het horen is, dat de Apostel zegt: "Het geloof is uit het gehoor;" gelijk het de eer en de uitnemendheid van de plicht van het lezen is, dat onze Heer zegt, dat door het onderzoek der Schriften het eeuwige leven wordt gevonden, omdat die getuigen van hem, die de weg, de waarheid en het leven ia; zo ia het de eer en de voortreffelijkheid van het gebed, dat er zulke beloften aan verbonden zijn: "Bidt en gij zult ontvangen." En: "Daarenboven zal ik hierom van de huize Israëls verzocht worden, dat ik het hun doe" (Ezech. 36:37).

2. Dit leidt mij tot de tweede zaak, die ik heb voorgesteld, waaruit de voortreffelijkheid van het gebed blijkt, namelijk, die aan te tonen *uit de kracht van het gebed.* De voortreffelijkheid van het gebed zal klaar blijken, wanneer wij deszelfs kracht beschouw in deze drie opzichten:

- (1) Ten opzichte van God.
- (2) Ten opzichte van onszelf.
- (3) Ten opzichte van anderen.

(1) De kracht van het gebed ten opzichte van God. Datgene waarin wij ons verlustigen heeft groten invloed op ons. Wanneer God het zijn welgevallen noemt: "het gebed der oprechten is Zijn welgevallen," dan is daardoor te verstaan de kracht, die het bij God heeft. Maar de kracht van het gebed in betrekking tot God blijkt meer in het bijzonder uit de volgende bijzonderheden.

[1] In zijn overmacht tot goedertierenheden, zelfs wanneer God onwillig scheen die te bewijzen. Grote zegeningen zijn geschonken door middel van het gebed.

Het verslaan van Amalek; de overwinning van Jozua; Simsons water, toen hij. op het punt was van dorst te sterven. Elia's regen van de hemel op de een tijd, en vuur van de hemel op een anderen tijd; Hiskia's genezing; Salomo's wijsheid; Hanna's kind; Daniëls Engel; het gezicht van Cornelius; Petrus bevrijding uit de gevangenis en veel andere dergelijke dingen. Dit zijn zaken, die de kracht van het gebed luide verkondigen. Ja, soms wordt het voorgesteld als het afdwingen van een gunst van God: (Jesaja 63:6, 7) "O gij, die des Heeren doet gedenken, laat geen stilzwijgen bij ulieden wezen. En zwijgt niet stil voor hem, totdat Hij bevestige, en totdat Hij Jeruzalem stelle een lof op aarde." Zo joeg de Kanaänese vrouw onversaagd haar doel na, ten spijt van allen tegenstand, die zij van de Heere ontmoette, toen Hij haar beslist scheen af te

wijzen en zij haar verzoek kreeg. Christus sprak tot dit eind een gelijkenis, dat men altijd moet bidden en niet vertragen.

[2] De kracht van het gebed in betrekking tot God blijkt uit het daardoor voorkomen van gedreigde oordelen. Daarom wordt het voorgesteld als een in de bres staan, zoals Mozes deed, toen hij door zijn gebed de gedreigde vernieling van Israël afwendde (Num. 14:11-21; Exod. 33:10). God gaf Abraham een gelegenheid om zelfs voor Sodom en Gomorra tussen te treden, en ga van stap tot stap toe, zolang als Abraham bleef bidden, totdat Abraham zelf dacht, dat het onredelijk was nog langer aan te dringen.

Hier zijn twee dingen zeer opmerkelijk:

- Enerzijds is het opmerkelijk, dat God nooit ophield te vergunnen en toe te geven, zolang Abraham niet ophield met bidden, en wie weet; als hij had voort gegaan, of niet Sodom gespaard zou zijn?
- En anderzijds is het opmerkelijk, dat het, wanneer Gods kinderen beschaamd of bevreesd zijn nog langer te bidden voor de veiligheid van een persoon of plaats, een droevig teken is, dat God voornemens is ze te verdelgen, gelijk Hij Sodom deed. Wanneer de Geest der gebeden wordt uitgestort, is dat een teken, dat God voornemens is te verhoren, maar wanneer die Geest wordt ingehouden is het een teken van toorn. Het gebod weerhield de uitvoering van het vonnis, dat tegen Ninevé was uitgesproken: "Nog veertig dagen dan zal Ninevé worden omgekeerd." Dit was een droevige tijding, maar toen het uitspreken van dat vonnis zijn doel bereikt, en hen aan het vasten en bidden had gebracht, toen berouwde het God over het kwaad, dat Hij gesproken had hun te zullen doen, en deed het niet.

[3] De kracht van het gebed in betrekking tot God blijkt uit het wegnemen van het oordeel, dat reeds begonnen is. "Op u hebben onze vaders vertrouwend, tot u hebben zij geroepen en zijn uitgered" (Psalm 34 :7). Hierom zal u een ieder heilige aanbidden in vindenstijd." "Mij aangaande, ik zal tot God roepen, en de Heere zal mij verlossen." Het gebed van Mozes wendde de plagen van Farao af, maar de plaag van Farao's harde hart riep die weder in; en dan kwamen zij op het gebed van Mozes weder terug. Wanneer wegens redenen van de regering Gods, openbare oordelen en rampen niet kunnen worden weggenomen, dan kan het nochtans zijn, dat wij door het gebed onze ziel tot een buit zullen hebben. (Ezech. 14 :13, 14) "Als een land tegen mij gezondigd zal hebben, ofschoon deze drie mannen, Noach, Daniël en Job, - waarvan de eerste gespaard werd, toen de hele wereld verging; de tweede door het gebed de droom des konings door openbaring terugkreeg, en de derde door het gebed voor Zijn drie vrienden het oordeel afwendde, dat over hen dreigde te komen, - in het midden deszelfs waren, zij zouden alleen hun zielen bevrijden." Waarin dit kan worden opgemerkt, dat, indien met enige mogelijkheid sommigen konden worden behouden, het door het gebed moest geschieden. Het is ook opmerkenswaardig, dat, ook wanneer het gebed voor anderen niets vermag, het Zijn kracht voor onszelf niet verliest. Dit leidt mij,

(2) Om over de kracht van het gebed ten opzichte van onszelf te spreken. "Zoekt de Heere, alle gij zachtmoedigen des lands, misschien zult gij verborgen worden in de dag des toorns des Heeren" (Zef. 2:3). De kracht van het gebed in betrekking tot onszelf zal blijken, als u overweegt.

[1] Dat de biddende Christen steeds de meest bloeiende Christen is. Het, gebed is zulk een machtig werktuig van de godsdienst, dat het altijd de persoon verbetert, die zich door genade daarin oefent. Wij hebben soms mensen, die in andere opzichten van zeer weinig aanzien waren, met verwondering gadeslagen, die zeer `schitterende versierselen van hun belijdenis en uitnemende voorbeelden van Christelijkheid in al de sieraden der heiligheid waren, omdat zij mensen waren, die veel werk maakten van bidden.

[2] Een biddend Christen is de best ondersteunde Christen. Het gebed is een bezigheid, die de weldadigste ondersteuning geeft in smart of droefheid. Welke ook de verdrukking zij, er is een kracht in het gebed, óf om die van ons weg te nemen, óf om er ons met te verzoenen, óf om er ons goed door te doen. Daarom hebben Gods kinderen onder de beproevingen, wanneer zij hun harten in gebed mochten uitgieten, er verlichting door gevonden, zodat zij, evenals Hanna, van het gebed opstaande, niet meer droevig zagen, en met de Apostel zich mochten verblijden in de verdrukking. Dit deed die uitnemende man, Mr. Dod, zeggen, dat die alleen aan deze zijde van de hel ellendig was, die in verdrukking was, en niet kon bidden.

[3] Een biddend Christen is een gewapend Christen; hij is gewapend tegen de aanslagen en verzoeken van de boze. Onze Heere vermaant ons te waken en te bidden, opdat wij niet in verzoeking komen. De Christen, die waakt en bidt, is dan ook gewapend, en wanneer de verzoeker komt, namelijk de engel des satans, om hem met vuisten te slaan, dan is hij tot de strijd gereed, evenals Paulus, die hierover de Heere driemaal bad, opdat hij van hem zou wijken. Daarom wordt de plicht van het gebed aanbevolen als een groot deel van de wapenrusting eens Christens: "Doet aan de gehele wapenrusting Gods" (Eféze VI:11, 18); en aan de andere delen, die hij hier opnoemt, voegt hij dit toe: "biddende te aller tijd." Dit deel der wapenrusting wordt het laatst gemeld, omdat het al de overige gespt, en wij de andere delen van deze wapenrusting Gods zonder gebed niet kunnen gebruiken. Het schild des geloofs, het zwaard des Geestes, de helm der zaligheid, zullen bij aanval, of verdediging, niet aan hun doel beantwoorden, tenzij wij bidden met alle bidding en smeking. Gelijk het gebed de Christen wapent, zo ontwapent het de tegenpartij ; het breekt de kracht van de aanval, en verijdelt Zijn listen. Als de duivel iemand aanvalt, die in het verborgen bidt, dan valt hij hem aan onder het onmiddellijk gezicht van God; en wat kan de gelovige meer tot de strijd bezielen dan de overweging, dat hij onder het oog is van hem, die over de strijd oordeelt en het zal vergelden? Daarom is het een vaste stelling, óf, dat het gebed ons de zonde zal doen loslaten, óf, dat het zondigen ons het gebed zal doen nalaten. Indien de zonde de overhand heeft, zal zij het gebed vernietigen, of het tot een dode vorm terugbrengen. Maar indien het gebed de overhand behoudt, zal het de zonde neerwerpen, en de wereld, het vlees en de duivel overwinnen. Wij hebben de strijd tegen de overheden en machten op onze knieën te voeren.

[4] Een biddend Christen is een gelukkig Christen, ook wat zijn deel in de wereld betreft, want het gebed heiligt al Zijn tijdelijke genietingen: "want alle schepsel Gods wordt geheiligd door het woord Gods en door het gebed" (1 Tim. 4 :5). Het brengt een zegen op alles wat wij genieten, voedsel, gezondheid, woning, logies, betrekkingen en huisgezinnen; het vermeerdert de aangenaamheid en het genot van die alle, en geeft duizenden onuitsprekelijke voorrechten welke biddeloze personen en gezinnen niet kennen; wier tafel, al is die nog zo goed gedekt. een strik en een val zullen blijken te zijn, en wier korf en baktrog, wier kudde, en troepen, en velden, wier ingaan en uitgaan, alle vervloekt zijn. De biddende ziel heeft alle verkwikkingen des levens met Gods goedertierenheid, welke beter is dan het leven, zodat alle gunsten, die zij ontvangt, naar de hemel smaken en een reuk afgeven van God, die ze haar betoonde. Zo ziet u de voortreffelijkheid van het gebed in Zijn kracht ten opzichte van onszelf.

(3) Ik zal nu iets zeggen over de kracht van het gebed ten opzichte van anderen, hetzij het vijanden of vrienden van God zijn.

[1] De kracht van het gebed ten opzichte van de vijanden van God blijkt beide daaruit, wanneer Hij het kwaad over hen doet komen, en als Hij het van hen wegneemt. Het gebed van Elisa bracht drie en een half jaar droogte over het land, en op zijn gebed regende het weder. Elisa's gebed sloeg het ganse leger van de koning van Assyrië met blindheid (2 Kon. 6:17, 18), Het gebed van Mozes bracht plagen over Egypte, en op zijn gebed werden zij weder weggenomen. Toen Jerobeams hand verdorde, als hij die uitstreckte naar de man Gods, (1 Kon. 10 3:6) bad

die man ernstig tot den Heere, en de hand des konings kwam weder tot hem en werd gelijk tevoren.

De geschiedenis van de Bijbel, zowel als de geschiedenis der voorzienigheid in alle eeuw, bevestigt dit menigvuldig. Dit was het, wat de koningin der Schotten deed zeggen, dat zij (het gebed van John Knox meer vreesde dan een leger van 20.000 man; en dit deed Simon de tovenaer, onbegenadigd als hij was, de discipelen verzoeken, of zij voor hem wilden bidden (Hand. 8:24).

[2] De kracht van het gebed ten opzichte van de vrienden Gods, onze vrienden en broeders. De Apostel gebiedt ons voor elkander te bidden. Het kan zijn, dat God het gebed van een ander voor u hoort, wanneer Hij naar het uwe niet wil horen. (1 Joh. 5:16) "Indien iemand zijn broeder ziet zondigen een zonde niet tot de dood, die zal God bidden, en Hij zal hem het leven geven, dengenen, zeg ik, die zondigen niet tot de dood." Een kan soms meer bij God uitwerken dan tien anderen. O, het is een grote zegen biddende vrienden te hebben, die met uw belangen voor God komen. Jobs vrienden hebben dat ervaren. Zie hoe Paulus voor de Filippenzen bidt. (Fil. 1:3, 4) "Ik dank mijnen God, zo dikwijls als ik uwer gedenk. Te allen tijde in al mijn gebed voor u allen met blijdschap het gebed doende;" alsmede, wanneer hij hun zijn banden had bekend gemaakt, welk voordeel hij van hun gebed verwachtte: (Fil. 1:19) "Want ik weet, dat dit mij ter zaligheid gedijen zal door uw gebed."

Deze kracht van het gebed voor onze vrienden strekt zich uit tot alle tijden, en plaatsen. De kracht van het gebed bereikt even gemakkelijk iemand, die in Amerika woont, als die zich in de naaste kamer bevindt, omdat die God, die het gebed hoort, overal is. Het strekt zich uit tot hen, die niemand kan bereiken dan God. Het gebed van Jakob verteerde het hart, ontwapende de grimmigheid, en overwon de verbolgenheid van Zijn toornige broer Ezau, toen hij ver van hem verwijderd was. De gebeden te Rome opgezonden, bereikten Paulus te Jeruzalem, en daarom begeerde hij ze zo ernstig: (Romeinen 15:30). "En ik bid u, broeders! door onze Heere Jezus Christus, en door de liefde des Geestes, dat u met mij strijdt in de gebeden tot God voor mij." De kracht der gebeden strekt zich uit tot alle tijden. Het gebed van dit geslacht kunnen zich uitstrekken tot het volgende, gelijk die van het vorige op ons zijn gekomen. veel kinderen genieten nu de gunsten, die door het gebeden der ouders zijn verkregen. Sommigen onzer zijn misschien meer verplicht aan het gebed van hun ouders, dan aan hun eigen gebeden. De Israëlieten in Kanaän genoten de vruchten van het gebed van hun vaders in Egypte, toen hun geroep opklom tot de Heere. In één woord, het gebed is nooit geheel zonder enige goede uitwerking, wanneer het recht gedaan wordt.

Het is waar, velen zijn niet voorspoedig; zij bidden en ontvangen niet, omdat zij kwalijk bidden. Maar dit neemt niets weg van de voortreffelijkheid van het gebed. Het vermindert de voortreffelijkheid van een zaak niet, dat die nergens toe deugt, wanneer zij bedorven, of verkeerd behandeld wordt. Indien het gebed geen voortreffelijke vruchten afwerpt, is dat. aan onze verkeerde behandeling te wijten. Gedenkt, vrienden, dat het bidden naar uw lust er verre van af is, die voortreffelijke zaak te zijn, waarover ik gesproken heb. Nee, integendeel, elk vormelijk, zorgeloos, ongelovig gebed is de Heere een gruwel. Maar zulke gebeden als ik tevoren heb beschreven, namelijk, tot God in Christus door de Heilige Geest, zullen nooit ledig wederkeren.

Zo heb ik de voortreffelijkheid van het gebed aangetoond, en om dit punt af te sluiten mogen wij er van zeggen, wat van de stad Gods gezegd wordt: "Heerlijke dingen worden van u gesproken, o voortreffelijke plicht des gebeds!" Door alle eeuw heen heeft het wonderen verricht. veel voortreffelijke dingen zijn door het gebed gedaan. Het heeft de hemel geopend en gesloten; de wolken de regen doen uitgieten en inhouden; de krachten der natuur omgekeerd; de vlammen van het vuur haar kracht ontnomen; de waterstromen vaneen gescheiden; de

hemellichamen in hun beweging doen stilstaan, zodat de zon stilstond te Gibeon, en de maan in het dal van Ajalon. Ja, het deed de zon tien graden achterwaarts keren. Door het gebed zijn de blinden de ogen geopend, de doden levend gemaakt, de duivelen uitgedreven, en is, in zekere zin, God Zélf overwonnen. Dat deed Calvijn uitroepen: "O de almacht van de kracht des gebeds!"

Maar anderzijds zijn de algemene en gewone uitwerkingen van het gebed en de voordelen, die wij wettig in de geregelde vervulling van deze plicht mogen verwachten, ontelbaar. Hierdoor wordt wat wij hebben geheiligd, en wat wij missen aangevuld; hierdoor worden onze vrezes verdreven, onze smarten verzacht, onze gemoederen gerust gesteld, en onze harten vast gemaakt. Hierdoor wordt genade vermeerderd, het geloof versterkt, de liefde ontvonkt, de hoop verlevendigd en de lijdzaamheid volmaakt; hierdoor worden de zonde onderworpen, de verdorvenheden gedood, de verzoeking verdreven, en strikken vermeden. Het is nu nog even waar als ooit, dat "het krachtig gebed des rechtvaardigen veel vermag." De Apostel zegt ons niet hoeveel het vermag, omdat het zoveel vermag dat het moeilijk te zeggen is, hoever de kracht van het gebed gaat, en omdat hij wil, dat u en ik zouden onderzoeken en naspeuren hoever de kracht van het gebed zich wel uitstrekt, volgens onze eigen proefneming en ervaring.

Tot zover over het vijfde punt, namelijk *de voortreffelijkheid van het gebed*.

Wij moeten nu het zesde algemene punt, namelijk de toepassing nog behandelen. Maar ik kan daar nu niet op ingaan. Alleen dit: o laat wat gij hebt gehoord u in het verborgen en in uw huisgezinnen op de knieën drijven. Maken heidenen en roomsen van hun knieën gebruik als zij zich tot hun afgoden wenden, en zult u uw knieën niet buigen voor de waren Jehovah? De Christen krijgsknecht strijdt het best op Zijn knieën, hetzij tegen de duivel, de wereld, of het vlees. Men meldt van een koning van Zweden, dat hij een uitvinding deed, door drie gelederen te gelijk uit te voeren, het eerste gelid rechtop staande, het tweede in gebogen houding, het derde geknield. De beste verdedigende of aanvallende houding in de strijd van een Christen krijgsknecht is op zijn knieën, om zijn gebed af te schieten, daardoor de satan te wonden, de zonde te doden, en de hemel door geweld in te nemen.

Wee hen, die van dit edel voorrecht van het gebed geen gebruik willen maken, hetwelk zowel een eer is als een plicht. Helaas, dat zoveel voortreffelijkheid als u ziet, dat er in het gebed is, het niet beveiligd voor de verachting van de goddeloze, noch het aanbeveelt in de praktijk van de belijder.

Is er hier een godloochenaar, die het bestaan van God ontkent? Dan hebt gij, ik moet het zeggen, een goede verontschuldiging voor uw verzuimen van het gebed, want, als dat waar was, dan was er geen Voorwerp om te aanbidden, geen hemel te gewinnen, geen hel te ontvliesen. Bent u waarlijk van die gedachte, dan behoort u onder de monsters van het mensdom, die niet alleen de godsdienst, maar ook het gezond verstand, de rede, de consciëntie, en alles buiten u, binnen u, en rondom u, heten te liegen. In dit geval moet ik u aan uw verkeerde zinnen overgeven, totdat een hogere hand alarm sla op uw dichtgeschroeide consciënties.

Maar ik veronderstel, dat de meesten die hier zijn belijden, dat zij aan het bestaan van God geloven, en het kwalijk zouden nemen godloochenaars genoemd te worden. Maar wat u ook belijdt, als u in het verborgen en in uw huisgezinnen het gebed verzuimt, dan ben ik zo vrij te zeggen, dat u godloochenaars zijt, ja, erger dan zij, die belijden, dat zij godloochenaars zijn; want een openlijke godloochenaar zal nog toestemmen, dat als er een God is, Hij dan ook behoort aanbeden te worden, en dat Hij dan waardig is, dat men hem zoekt: alleen, hij hoopt, dat er geen is, en daarom neemt hij het gebed voor het aangezicht Gods weg. U belijdt echter, dat u

gelooft, dat er een allerhoogste Godheid is, en nochtans hoont u Zijn volmaaktheden en veracht u zijn gezag, door hem hulde te weigeren, als of uw God Zijn plaats niet waard was in uw binnenkamer en in uw huisgezin. O, hoe durft u om uwer ziel wil deze plicht van het gebed verwaarlozen? Als u een God erkent, is het dan een God, die geen goedertierenheid heeft om u te kronen, noch rechtvaardigheid, om u eeuwig te verpletteren? Is het een God, die geen ogen heeft, om u te zien, noch oren, om u te horen? Is het een God, die geen wil heeft, om u zalig te maken, noch macht, om u te verdoemen? Als u er zo over denkt, bent u dan niet erger dan een godloochenaar, want dan denkt u slechter van hem, dan wanneer Hij geen God was.

Maar als u waarlijk gelooft en denkt, dat Hij met deze volmaaktheden bekleed is, waarom bidt u dan niet? Verantwoord dit als u kunt, man, of vrouw; moet niet het gezond verstand of de rede u beschaamd maken, al was er geen Bijbel in omloop. Laten biddeloze personen en gezinnen dan bedenken op welke grond zij staan, want ik ben verzekerd, dat zulke goddeloze zielen niet zullen bestaan in het gericht (Psalm 1:5) en naar dit vreselijk oordeel van de groten dag moet ik u verwijzen; als niets u tot deze plicht kan bewegen. O, mocht Gods Geest zelf u van uw verzuim overtuigen en u tot de ernstige vervulling van deze plicht opwekken!

Als u genadeloos bent, moet u dan niet om genade bidden? Als u begenadigd zijt, moet u dan niet om meer genade bidden? O, als wij van een ieder die hier tegenwoordig is konden zeggen, wat van Paulus bij Zijn bekering werd gezegd: "Ziet hij bidt!" dan zou er hoop zijn, dat hierop zou volgen, dat wij van onze God die het gebed hoort, van onze goedertieren en liefderijke God mochten zeggen: "Ziet hem, Hij komt, springende op de bergen, huppelende op de heuvelen;" want Hij kan zich niet lang aan dringende gebeden onttrekken. Hij zal de hongerige ziel verzadigen, en zij kunnen niet worden afgewezen, die *"volharden in het gebed."*